

Κατὰ τὴν πρώτην, ἔργον τοῦ M. Azam, ἡ Félicité X. προσεβάλλετο ὑπὸ ὕπνου αἰφνιδίως, ὃν μετὰ δύο ἢ τρία λεπτά τῆς ὥρας διεδέχετο ἄλλη τις κατάστασις, ἣν παραδόξως ὁ συγγραφεὺς διστάζει νὰ θεωρήσῃ ὕπνον, ἐν ταύτῃ δὲ τῇ καταστάσει ἐχαιρέτιζε τοὺς προσερχομένους, ἤδεν, ἐψάλλεν, εἰργάζετο, ἐνεθυμεῖτο ὅλα τὰ κατὰ τὴν ἡμέραν συμβάντα, πρὸς δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ τοιαύτῃ καταστάσει αὐτῆς ἐνεργούμενα καὶ γινόμενα, ὡς καὶ ἡ ἡμετέρα ὑπνοβάτις. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν συνέβαινε τοῦτο καθ' ἐκάστην ἐσπέραν, κατὰ τὴν βεβίωσιν τοῦ αὐτοῦ ἱατροῦ, ἄλλως τε δὲ αὕτη ἔπασχεν ἐξ αἱμοπτυσιῶν καὶ ἦν συνήθως μελαγχολικὴ, ὑπέλαβεν ὁ συγγραφεὺς, ὅτι δὲν ἦν ὕπνος ἡ τοιαύτη αὐτῆς κατάστασις, ἀλλὰ παθηματικὴ τις κατάστασις ἐγρηγόρσεως, τῶν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπελανθάνετο, παρερχομένης τῆς καταστάσεως ταύτης. Προφανῶς ὅμως ἐπλανῆτο κατὰ τοῦτο, διότι οὐδὲν ἄλλο ἦν ἢ ὕπνος ὑπνοβατικὸς, ὁποῖος ὁ τῆς ἡμετέρας Σ. X. Ὁ συγγραφεὺς τῆς δευτέρας διατριβῆς ἱατρὸς Dufay, γνωρίσας ἄλλην τινὰ ὑπνοβάτιδα R. L., ἥς τὰ ὑπνοβατικὰ φαινόμενα ἦσαν ὅμοια περίπου πρὸς τὰ τῆς Félicité X., κατέκρινεν, ἣν ἔδωκε προσηγορίαν εἰς τὴν ἐν γένει κατάστασιν τῆς Félicité X. ὁ ἱατρὸς M. Azam, τῆς Amnésie periodique, ὀνομάσας ὀρθότερον αὐτὴν *monnaie double*, ἅμα δὲ ἐβεβαίωσεν, ὅτι τὸ συμβαῖνον εἰς ἀμφοτέραις εἶναι καθαρὸς ὑπνοβατικὸς ὕπνος.

ΟΝΟΜΑΤΑ ΘΕΣΕΩΝ ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ

ΜΕΤΑ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ, ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ *

Ζ

Ζωΐδια· χέρσος θέσις πρὸς τὸ Σαρμόλιον ἐν Πάλλῃ.

Ἐΐδια· χωρίον ἐν δήμῳ Θηναίικς, ὁ κάτοικος Ἀζωλιάτης.

Η

Ἡμερο· εἰς Ἀθήρας.

Θ

Θαλαμιαίς ¹ καὶ Σταλαμιαίς ². Οὕτω ἐκκληεῖτο ἡ ἄνω Λειβαθὴ πιθανῶς. Τοιαύτην ὀνομασίαν σήμερον δὲν ἤκουσα.

* Ἰδε σελ. 674 καὶ 787.

¹ Ραγκαβ. Ἑλλην. Γ' 727, πρὸς ὃ εἶνε ἐν τῶν θεμάτων τῆς νήσου — Κεφ ἀλληνίας χέρτης ὑπὸ Goodisson.

² Ἰον. Ἀνθολογ. Ε. 493,

Θάλασσα τοῦ Μούρου· Ἡ μετὰξὺ Ἀθήρας καὶ Ἀσσοῦ θυελλώδης θάλασσα· ἀγνοῶ τὸν λόγον τῆς τοιαύτης ὀνομασίας.

Θέματα· ἐν Πυλάρῳ ὅπου καὶ μονή.

Θηνηά· ἡ ἐν τῇ ἐπαρχ. Πάλης ἀρκτικοκρατορικῶς τοῦ Ἀηξουρίου περιοχῆ ἧς ὁ κάτοικος Θηνηάτης καὶ εὐτραπέλως Ἀθηναῖος. Ἡ ἐκ τοῦ Ἀθηναία (γῆ, ἀποικία κλ.) παρκαγωγὴ τῆς λέξεως, δὲν εἶνε ἀπίθκνος. Γνωστὸν ἐν πρώτοις ὅτι τὴν Κεφαλληνίαν ὤκησαν Ἀθηναῖοι, τί δὲ παράδοξον ἂν ἐκεῖ τὸ πρῶτον ἀφίκοντο ἢ κατόκησαν οἱ ἀποικοι; ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἴσως ἐπὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου ἐκεῖθεν ἐξέδραμον οἱ συμμαχήσαντες μετὰ τῶν Ἀθηναίων Παλεῖς, πρὸς τοῦτο Ἀθηναῖοι κληθέντες κατὰ τὸ καὶ σήμερον ἐθιζόμενον¹. Ταῦτα καὶ πῶς κυροῖ ἡ ἐπικρατήσασα παραφθορὰ καὶ γραφὴ τῆς λέξεως (Θηναία—Θηνηά—Θηνιά). Ἡ Ἀθηναία εἶνε ἐκ τῶν γνησιώτερον τερησάντων τὸν Ἑλλ. χαρακτήρα τὴν τε γλῶσσαν τὰ τ' ἔθνη μερῶν τῆς νήσου, ἡ γλῶσσα μάλιστα διατηρεῖ λείψανα δωρισμῶν ἀξίων λόγου, ὡς ἄλλοτε ῥηθήσεται. Περὶ τισι συγγραφῶσι ἐξ ἀγνοίας ἡ λέξις ἀπαντᾷ Τινέα², Τίρεα³ καὶ Φιναία⁴.

Ι

Ἰσάρι· θέσις ὁμαλὴ ἐν Ἀνωγῇ.

Κ

Κάβα· λατομεῖον μαλακῶν μὲν ἀλλ' ὠραίων πετρῶν ἐν Ἀνωγῇ, ὅθεν ἐξήχθη τὸ ὑλικὸν ὅλων σχεδὸν τῶν δημοσίων καταστημάτων τῆς νήσου.

Καθαροβοῦνι· ἐν Πάλη.

Καθαρούλια· παρὰ τὰ Καμινάρια ὅπου καὶ πηγὴ.

Καίρια· παρὰ τὰ Κελάτια τῆς Ἀνωγῆς.

Κακὰ-λαγκάδια· ἀπότομοι φάραγγες εἰς τὰ πρὸς δυσμὰς τῆς Πάλης ὄρη (ἴδ. δρεκροσπηλῆ ἐν σημ.). Διὰ τοῦ κακὸς προτιττομένου ἐκφράζεται τὸ ἀπότομον καὶ πετρώδες, ὡς Κακορράχη, Κακὴ σκάλα, ἀτραπὸς κινδυνωδестаῖα εἰς βραχώδη ἀκτὴν τῆς Πάλης, Κακὸ ρακάνι, θέσις ἀποτομωτάτη εἰς Πάλην, Κακογγίλος, ὄρμος πρὸς Ἰθάκην πετρώδης τὰς ἀκτὰς κλ.

Κάκχαβα· ἀπέναντι τῆς Σπερεῆς ἀνατολικῶς τῆς νήσου, ὅπου κατὰ τινὰς⁴

¹ Π. χ. σήμερον τοὺς εἰς τι μέρος ἀναχωροῦντας, καθ' ἣν ὥραν νομίζομεν ὅτι ἀφίκοντο ἐκεῖ καλοῦμεν μὲ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου π. χ. εἶνε Ἀθηναῖοι τὴν ἀρ. ἐν Ἀθήναις, εἶνε Κορφιάτες, δηλ. ἀφίκοντο εἰς Κέρκυραν οὕτω καὶ ἐπιστρέψαντας, ἦλθον οἱ Ἀθηναῖοι δηλ. οἱ ἐξ Ἀθηνῶν ἀναχωρήσαντες κλ.

² Ἰόνιος Ἀνθολ. Γ' 149.

³ Γαργαδῆς III 727.

⁴ Lequien. Oriens Christianus II 235.

⁴ Κλαῖς Ὁμήρου Ἰλ. Β. 625. σελ. 158.

εἶνε βεβυθισμένον τὸ Δουλίχιον, εὐφορος καὶ πλουσία νῆσος ἐκ τῶν Ἐχινάδων (ἴδ. *Δουλίχα*).

*Κάκκαβος** εὐφορος τοποθεσία εἰς Χαιριᾶτα τῆς Πάλης ὑπερέχουσα καὶ ἐν εἵδει χύτρας ὑπερκειμένη οὕτως εἰπεῖν τῆς πέριξ γῆς. Ἡ λέξις *κακκάβη* (ἡ) = χύτρα, ὅπερ οὐδετέρως σώζεται ἐν τῇ νήσῳ, εἶνε ἀρχαία.

*Καμίρα** παρὰ τὸ Λειβάδιον. — Ἡ λέξις εἶνε ἀρχαία¹.

*Καμιναράτα** χωρίον ὄρεινόν πρὸς δυσμὰς τοῦ Ἀηξουρίου, ὅπου τῶζονται πολλὰ ἀρχαῖα καὶ μάλιστα Ὀμηρικὰ λέξεις. Πιθανῶς ὀνομάσθη οὕτως ἐκ καμίνων ἐκεῖ καιομένων. Ὁ κάτοικος *Καμινάρης* πλ. -άδες.

*Καμινάρης** τὸ ὑπερθεῖν τῶν Καμιναράτων ὄρος (ἴδε *Γαριά* ἐν σημ.).

*Καλόγηρος** ἐλώδης καὶ σκιερὰ θέσις εἰς τὸν Βάλτον τοῦ Ἀηξουρίου.

*Καλουδάκια** παραθαλασσία θέσις εἰς τὰ δυτικὰ τῆς Πάλης, ὅπου καὶ μέγα ἀμφίστομον σπήλαιον κοινῶς ἀπότρυπη σπηλαῖα λεγόμενον, καὶ ὅπου καθ' αὐτὸ ὑπὸ τοὺς χάλικας τῆς ἀκτῆς, ῥέει ὕδωρ πότιμον ὠραιότατον, ὡς εἰς ὅλας περίπου τὰς ἐκεῖ παραλίας². Ἡ λέξις εἶνε ἐλληνοφανής, ἐσφαλμένως δὲ ὁ Ῥαγκαβῆς³ γράφει *Καδουδάκια*.

*Κανάλι** Ἰταλ. λέξις· ὅττω καλεῖ ὁ λαὸς τὸν μέγαν τῆς νήσου λιμένα.

*Κάπρος** ἀπότομον ἀκρωτήριον πρὸς τὴν ἀνατολικονότιαν τῆς ἐπαρχ. Κράνης.

*Κάουρας** βουνὸν παρὰ τῇ κόμῃ Βουνί τῆς Πάλης.

*Καραβοκλάσι** γλῶσσα γῆς εἰς τὰ νότια τῆς Πάλης ὅπου πολλὰ πλοῖα ἐναυάζησαν. (Ἐκ τοῦ καράβι — κλάω = θραύω).

*Καραβοστάσι** ἐν Πάλῃ ὑπὸ τὴν ἀρχαίαν πόλιν· Ἐνταῦθα ἦν ὁ ναύσταθμος ἤδη ἀποκεχρσωμένος, σώζονται δὲ ἔτι λείψανά τινά αὐτοῦ καὶ σιδηρεῖ τινες κρεῖται.

*Καρακαλιᾶς** θέσις παρὰ τὰ Βῆτσα τῆς Πάλης.

*Καρακώλια** παρὰ τὰ Χαιριᾶτα.

*Κατάος** κατωφερῆς θέσις ἐν Ἀνωγῇ.

*Κατουρλοῦ** εἰς Χαιριᾶτα ὅπου πηγὴ σιγὰ ἀναβλύζουσα.

*Κατήφορα** κατωφερῆς θέσις παρὰ τὸν Ἅγιον Δημήτριον κόμην τῆς Ἀνωγῆς.

*Κατωῇ** ἡ πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ τῆς Πάλης εὐφορος περὶοχή, τέσσαρα ἔχουσα χωρία Γλάρους, Μαντζαβινᾶτα, Βουνί, Χαιριᾶτα. Ἐκ τοῦ κάτω-γῆ.

*Καψάλι** παρὰ τὴν κόμην Βουνί ἐν Πάλῃ.

*Κατελῆος** ὁ κάτω, ὁ πρὸς τὴν παραλίαν Ἐλῆος. Λελαυνθομένην νομίζομεν τὴν δοθεῖσαν σήμερον ἐπίσημον ὀνομασίαν *Κάτω Λέως*.

¹ Προδ. I. 199. Ἀρριανὸς 25 κλ. — Κοινῶς καμάρες λέγονται τὰ χωρίζοντα τμήματα τῶν ἀγρῶν· ἡ Ἰταλ. λέξις camera, βεβαίως ἐκ τούτου παράγεται.

² Ὡς τὸ Στεκοῦλι, Βρουσουλες, Σκυλοπήγαδο κλ.

³ Ἑλληνιστῶν I' σ. 729.

Κελαϊδαῖς· παρὰ τὰ Χυδαῖα τῆς Πάλης, ὅπου κῆπος καὶ βρύσις. Ὡραία καὶ ποιητικὴ ἡ λέξις, ἐκ τοῦ *κέλαδος*, θάρυδος, θροῦς, ἐπὶ ὑδάτων μάλιστα πολλάκις ἀπαντᾷ παρ' ἀρχαίοις ¹.

Κέντρος· ἀγρία τοποθεσία παρὰ τὰ Κηπούρια ἀκανθώδης καὶ δύσβατος· ἐκ τοῦ *κεντῶ* ἴσως, ἐνεκ τῶν ἀκανθωτῶν πετρῶν.

Κεραμναῖς· χωρίον τῆς Λειβαθοῦς.

Κεφαλόβρυσο· ἐν Κατωγῇ ὅπου πολλάι πηγαί.

Κεχρί ἢ *γυναικοσπηλιά*· σπηλιώδης θέσις παρὰ τὰ Χυδαῖα.

Κεχριῶτας· θέσις ἀργιλλώδους ἐδάφους ἐν Πάλῃ, ὅπου καὶ μονὴ τῆς Θεοτόκου· ἐκ τοῦ *κέγχρος*, ὅπερ ὁ μακκρίτης Ἀσώπιος, ἐρμηνεύων προσομοίαν τινὰ λέξιν, ἐν Ἀττικῇ, ἐξηγεῖ *ἀργιλλῶδες γῶμα* ².

Κευγάδες· ὑπὸ τὸ προάστειον τοῦ Ληξουρίου Μιχαλιττάτα.

Κηπάρια· ἐλαιόφυτον ὁροπέδιον παρὰ τὰ Χυριᾶτα τῆς Πάλης, ὅπου ἦν ἄλλοτε τὸ χωρίον Ἅγιος Στέφανος, ἐρημωθὲν ὑπὸ Ἀλγερίνων πειρατῶν κατὰ παράδοσιν καὶ ἐγκταλειφθὲν ὑπὸ τῶν κατοίκων κτισάντων τὴν κώμην Χυριᾶτα.

Κηπούρια· ἡ ῥωμυντικὴ θέσις τῆς δυτικῶς τοῦ Ληξουρίου εἰς τοὺς τῆς παραλίας βράχους ὁμωνύμου μεγάλης καὶ πλουσίας μονῆς τῆς Εὐαγγελιστρίας κτισθείσης τὰ μέσα τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος. Εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς μονῆς σῶζονται δύο εὐχγγέλια ἀρχαιότατα ἐπὶ περγαμηνῆς κεκοσμημένα μάλιστα καὶ δι' ἐπιχρύσων εἰκονισμάτων, φέροντα δὲ καὶ τοὺς τόνους τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ³.

Κλείσματα· χωρίον ἐν Λειβαθοῦ.

Κλεισοῦρα· στενὴ δίοδος μεταξὺ ἐκατέρωθεν ὑψηλῶν βράχων ἐν Ἐληῶ.

Κληματσιά· θέσις ὅπου πολλάι ἄμπελοι ἐν Λειβαθοῦ.

Κλούδιο· παρὰ τὰ Χυδαῖα ὅπου μικρὰ θειοῦχος πηγὴ, ἐκ τῆς ὁσμῆς τοῦ κλούδιου ὡοῦ (διεφθορότος) ἣν ἔχει περίπου τὸ θειοῦχον ὕδωρ ⁴.

Κοθριάς· χωρίον τῆς Ἀσσοῦ.

Κοκκήλια· ἐν Κράνῃ ὅπου καὶ μονή. Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἐπ' ἀρκετὸν σῶζονται πολλὰ λείψανα τῶν ἀρχαίων τῆς Κράνης ὁχυρωμάτων. Ὁ Leake περιγράφει διὰ μακρῶν τὰ περὶ τούτου ⁵, συμπερνᾷ δὲ ὡς ἐκ τοῦ μεγίστου περιβόλου τῶν τειχῶν, καὶ τῆς ἐν τῇ τραχείᾳ τοποθεσίᾳ ταύτῃ ἐλλείψεως

¹ Ὡς Κελάδων ποταμός=resonans Ἰλ. Ε. 576 — Ποταμῶν ζαθέων κελαδῆματα Ἀριστοφ. Νεφ. 283 κλ.

² Ἐφημ. Φιλομ. Περὶ χρωμάτων. 1860.

³ Ἱστορίαν τῆς μονῆς ἔγραψε σύντομον ἀλλ' ἀκριβῆ, ὁ ἀρχιμανθρ. Γεράσιμος ὁ Καλὸς πρῶτον καθηγούμενος αὐτῆς, εἰς τῶν ἐναρέτων Κεφαλληνίων κληρικῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ 1873.

⁴ Θειοῦχους πηγὰς καθ' ὅσον ἐγὼ οἶδα, ἔχει ἡ νῆσος μικράν τινα ἐν Ὀμαλοῖς, καὶ τὴν ἐν Ἀγίᾳ Ἐλεούσῃ εἰς Μεσοχώρια, ἐντὸς τοῦ κτήματος τοῦ κ. Ἀνδρέου Δαλλαπόρτα περὶ ἧς ἔγραψεν ὁ καθηγητὴς κ. Λάνδερερ καὶ ὁ κ. Ν. Πινιατῶρος.

⁵ Leake Cephal: c. 22. 61—63.

καὶ ἐλκχίστου ἔχοντες θεμελίων οἰκοδομῆς, ὅτι, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ παρατηρεῖται, κύριος σκοπὸς τῶν ἐκτεταμένων περιβόλων ἐκείνων ἦν ἡ ἐν κινδύνῳ ἀσφάλεια τῶν ἐν αὐτοῖς κλειομένων κητοίκων, κτηνῶν καὶ κινητῶν πραγμάτων. Ὁ περίβολος κατὰ τὸν αὐτὸν ἀρχαιολόγον εἶχεν ὡς ἔγγιστα 3 ἀγγλικῶν μιλίων περιφέρειαν ἐκτεινόμενος διὰ πολλῶν πετρωδῶν κορυφῶν. — Ἡ θέσις καλεῖται *κοκκίλια* ὡς καὶ ἄλλαι τοιαῦται θέσεις ἐκ τοῦ *κοκκίνου* ἐδάφους, (ἴδ. καὶ *κοκκιγῆ*).

Κοκκιγῆ εἰς Ἰλάρους, ἐκ συκοπῆς ἀντὶ *κοκκινογῆ* ἕως.

Κολῶνα θέσις ἐπὶ τοῦ Αἴνου ὅπου εὗρέθη κιονώδης λίθος λείψανον πιθωνῶς ἀρχαῖον — *Κολῶνα* δὲ ἐν Πάλλῃ θέσις ὡς ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς εἰς Ἀνωγῆν ἀγούσης ἐγερθείσης ὑπὸ τοῦ δήμου ἀκόμφου καὶ ὀγκηρᾶς στήλης τῷ «ἀρίστῳ ἡγεμόνι καὶ κοσμητορι *Κεφαλληνίας Καρόλῳ Δε Βοσσέτ*», κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς Ἰονίου πολιτείας. Οὕτω καλεῖται καὶ τὸ μέρος τῆς σπανίας τῶντι λιθίνης γεφύρας τῆς ἐνούσης τὴν πόλιν Ἀργοστολίον μετὰ τῆς ἀπέναντι αὐτῆς *Δράπανος*, ὡς ἐκ τῆς ἐκεῖ ἐγερθείσης κορυφῆς πυραμιδοειδοῦς στήλης τῷ αὐτῷ Δε Βοσσέτ, ὅστις ἀπὸ ξυλίνης λιθίνην κατασκεύασε τὴν γέφυραν τῷ 1813 μῆκος ἔχουσαν 1040 βημάτων περίπου¹.

Κολώναις ἀρχαίου ναυπηγείου λείψανον ἀρκτικῶς τῆς ἀρχαίως Κράνης ἀντικρὺ τοῦ Ἀργοστολίου².

Κολώνη λόφος παρὰ τὰ Χαυριᾶτα τῆς Πάλλης ἐσώθη ἐν τῇ λέξει ταύτῃ ἡ ἀρχαία σημασία, ὕψωμα, γήλοφος³.

Κομπὶ ἐν Θηναίᾳ. *Κομπιὰ* λέγει ὁ λαὸς τὰς ἐπὶ τῶν ὀρέων μεγάλας πέτρας τοιαῦται θέσεις εἰσὶ πολλὰς⁴.

Κοντογεννάδα (ἡ) κωμόπολις τῆς Ἀνωγῆς καὶ ὁ κάτοικος *Κοντογενναδίτης*.

Κόντρος καὶ *Κόντρας* πετρώδης λόφος παρὰ τὸν Ταφιόν. Ὁ λαὸς *κοντριά* λέγει τὰς μεγάλας πέτρας.

Κοντοκοίτης παρὰ τὸν Ἀθέρον.

Κορακόλιθος ἀπόκρημνος ὄφρυς ὄρους ἐν Πάλλῃ. Οὕτως ἀλλαχοῦ *κόρακας* ἐπίσης *κορακοφωλιαῖς* παρὰ τὰ Χαυριᾶτα κρημνώδεις θέσεις, καὶ *κορακάτο* ἐν Ἀσσοῦ, ὡς ἐνδιαιτήματα τρόπον τινὰ μόνον τῶν κοράκων διὰ τὸ ἀπροσπέλαστον. Οὕτως ἐχαρκτηρίζον καὶ οἱ ἀρχαῖοι τὰς τοιαύτας θέσεις πρὸς τὸ *Κόρακος* πέτρα ἐν Ἰθάκῃ⁵.

Κοριᾶννα (τὰ) χωρίον τῆς Λειβαθοῦς.

¹ Καὶ ἐπὶ τῶν δύο στηλῶν εἰσιν Ἐπιγραφαὶ Ἑλληνιστὶ καὶ Ἰταλιστὶ τὴν τελευταίαν στήλην ἀνήγειρεν ἡ βουλὴ τῶν Κεφαλλήνων (corpo amministrativo).

² Ἰον. Ἀνθολ. 5. 83.

³ Πρὸς τὰ ἀρχ. Ἀλείσιος *κολώνη*, *Μυσία* *κολῶνα* κλ.

⁴ Ο Δουκάγγιος Τόμ. Α. 690 γράφει: *κόμβος* = τόπος ὑψηλός.

⁵ Ὁμήρ. Ὀδ. Ν, 408. Στέφ. Βυζάντιος 165.

Κορονοὶ ἢ Κορωνοί· χωρίον ἐν τοῖς ἀρχ. Πρώνοις κείμενον ἐπὶ ὑψώματος ὅπου τὸ πάλαι ἔκειτο ἡ πόλις Πρώνος ἢ Πρόνητος¹ μία τῶν τεσσάρων ἀρχαίων τῆς νήσου πόλεων. Ὁ Ζερβὸς εἰκάζει, ὅπερ βεβαιούμενον ὁμῶς, ὅτι ἡ λέξις Κορονοὶ (γρ. Κορωνοί) εἶνε παρεφθαρμένη ἡ ἀρχαία λέξις. Πρώνοι, ἐσφαλμένως δὲ καὶ ὁ Ῥαγκαθέης γράφει ἀντὶ Κορωνοί, Κόρομος.²

Κορῶνι· τὸ παρὰ τοὺς Κορωνοὺς ὄρος.

Κορωνᾶτο· θέσις ἐν Πάλῃ ὅπου καὶ μονή³.

Κουκούλα· θέσις εἰς τὸν Ἀθέρα (ἴδ. Γερὰ ἐν σημ.) βουνώδης παρὰ τὸν αἰγιαλόν.

Κουρόπετρα καὶ ἀνεκλευμένως ἡ πέτρα, ποῦ κουριέται· ἡ ὄντως ἀξία θαυμασμοῦ καὶ γνωστὴ τοῖς φυσιοδίταις εἰς τὰς ἀνατολικονοτίας ἀκτὰς τῆς Πάλης ἀεικίνητος πέτρα, περὶ ἧς πολλὰ ἐγράφησαν, ἀλλ' ἀπιθάνως ὠρίσθη ἡ αἰτία. Ἐκ παρεδόσεως ἔχω ὅτι ἀνεκαλύφθη ὑπὸ ποιμένος κατὰ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος κείροντος ἐπ' αὐτῆς τὰ πρόβατα αὐτοῦ. Ἡ κίνησις τοῦ λίθου ἐβδόμηκοντα ὡς ἔγγιστα ποδῶν περιμέτρου, εἶνε βραδεῖς καὶ πρὸς ἀνατολὰς, κατὰφάνεται δὲ ἐπὶ τοῦ μεταξὺ τοῦ βράχου καὶ τῆς αὐτῇ σχεδὸν προσηρμοσμένης πέτρας σχίσματος, διὰ τῆς παρενθέσεως λεπίδος ἣν ἐξ ὑπελάχῃς δάκνει καὶ καταλείπει. Τὴν παρεδόξον πέτραν πλείστοι ἐπεσκεύθησαν φυσιοδίται καὶ περιηγηταί, ὧν πλείστων τὰ ὀνόματα σώζονται ἐσκαλισμένα ἐπὶ τῆς πέτρας φέροντα καὶ τὸ ἔτος· μέγα μέρος αὐτῆς εἶνε ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ἡ δὲ πέτρα εἶνε σκληροτάτη. Δυστυχῶς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ μεγάλου σεισμοῦ σπουδαίως ἐπὶ τῶν αἰτίων βεβαίως τῆς κινήσεως αὐτῆς ἐπιδράσαντος, ἡ κίνησις ἠλκτιώθη καὶ κατέστη σχεδὸν ἀνεπαίσθητος, ἐνῶ πρότερον οὐδεὶς τῶν προσυμβάντων σεισμῶν, οὐδὲ τρικυμία ἢ πλημμύρι μετέβαλον τὴν σταθερὰν αἰετοτε κίνησιν αὐτῆς⁴.

Κούρουπας, χούρουπας καὶ ἀχούρουπας· παρὰ τὰ Μιχαλιτσᾶτα.

Κούταβος· τὸ ἀνατολικονοτίως τοῦ Ἀργοστολίου ἔλος, λίμνη δὲ τοῦ Κούταβου τὸ διὰ τῆς γεφύρας πρὸς τὰ νότια χωριζόμενον μέρος τοῦ λιμένος Ἀργοστολίου, λίμνη καλούμενον, διὰ τὰ εἰς αὐτὸ χυνόμενα ἀφθονα γλυκέα ὕδατα καὶ τὸ ἀβιβλὸς τῶν ὑδάτων.

Κοφινιάς· παρὰ τὰ Χουριᾶτα τῆς Πάλης.

Κόχλιο· παρὰ τὰ Δελλαπορτάτα ἐν Πάλῃ.

1 Ἡ λέξις Πρώνοι ἢ πρόνοι κατὰ τινας γίνεται ἐκ τοῦ πρόνος = κορυφωτὸν ὄρος, ἢ ἐκ τοῦ Προνήσου υἱοῦ Κεφάλου κατὰ τοὺς ἀρχαιολογούντας. Ἡ γραφὴ ἀμφίβολος διότι ἀπαντᾷ Πρώνοι, Πρόν(ν)οι, Πρό(ω)νήσου (Ἑρρ. Στεφ. Θησαυρ. ἐν λ.). Καλλιτέρην νομίζομεν τὴν γραφὴν Πρώνοι· ἥτις καὶ ἐπὶ τῶν νομισμάτων ὑπάρχει (Ποστολάκας σελ. 97 σελ. 58).

2 Ἑλλ. Γ. 627.

3 Ὡς ἐκ τῆς ὀνομασθεσίας ταύτης, καὶ ἐξ ἑτέρας Μεθωνᾶτο καλουμένης ἐν Πάλῃ ὁμοίως, δὲν εἶνε δύσκολον νὰ φάησαν ἐκεῖ οἱ κατὰ τὸν 14ον αἰῶνα μεταναστεύσαντες εἰς Κεφαλληνίαν χάριν ἀσύλου ἐκ Κορώνης καὶ Μεθώνης φυγόντες.

4 Ἴδε νεωτέραν διατριβὴν «Φυσικὰ φαινόμενα ἐν Κεφαλληνίᾳ» ὑπὸ Δ. Ἀντωνοπούλου ταγματάρχου.

Κρανῆ· ἡ νοτίως τοῦ Ἀργοστολίου μεγάλη καὶ εὐφορος πεδιάς. Εντὸς περιεσώθη καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἀρχ. Κράνης ἢ Κραναίας¹. Κράνη κατὰ τινὰς μὲν παρακτέον ἐκ τοῦ κράνη, τόξον ὅπερ καὶ ἐπὶ νομισμάτων φέρεται ἢ, ὅπερ πιθανώτερον, κατ' ἄλλους ἐκ τοῦ κραναή διὰ τὸ πρᾶχον τοῦ ἐδάφους, κατὰ τοὺς ἀρχαιολογοῦντας δὲ ἐκ τοῦ Κρατίου υἱοῦ Κεφάλου.

Κρειττωροῦ· εὐφορος τοποθεσία ἐν Θηναίᾳ.

Κρεμαυτά· κρεμαστοὶ ἀπότομοι βράχοι κατὰ τὰς δυτικὰς ἀκτὰς τῆς Πάλης.

Κρεκιδᾶτα· μικρὰ εὐφορος πεδιάς παρὰ τὰ Χυριᾶτα.

Κρωτήρι· τὸ μεσημερινὸν ἀκρωτήριον καὶ ἐν γένει ὅλο ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς νήσου.

Κυλαράκι· θέσις κατωφερῆς παρὰ τὰ Βᾶτσα.

Λ

Λακκίαι· κρημνώδες καὶ λακκῶδες μέρος παρὰ τὰ Καμινωᾶτα.

Λακκίθρα καὶ *Λακκίθραις*· κωμόπολις τῆς Λειβαθοῦς. Ἐκ τοῦ Λάκκος, ὃν καὶ τὸ μέρος εἶνε ἥμισυ λακκῶδες. Ὁ κάτοικος *Λακκιθρισιᾶννος*.

Λακκουδίτσα· λακκῶδης τοποθεσίᾳ εὐφορος παρὰ τὰ Χυριᾶτα.

Λάμια· εἰς τὰ δυτικὰ τῆς Πάλης ὁροπέδιον.

Λανοῦ· θέσις χλοερὰ εἰς μικρὰν κοιλάδα τῶν Ὀμκλῶν, πιθανώτατα ἢ λέξις παράγεται ἐκ τοῦ Λάχρος Ὀμηρ. λαχνῆις Ἰλ. Ω., δασύφυλλος.

Λάση (ἢ)· ὠρεῖα ἐξοχή τῆς Κρήνης σύδενδρος, πρὸς Ληξούριον ἀντικειμένη. Ἡ λέξις ἑλληνικωτέρα, ἐκ τοῦ Λάσιος = δατὺς τὴν χλόην· οὕτω παρήγε τὴν λέξιν ὁ σοφὸς μου διδάσκαλος χοῖδιμος Θ. Καρούσης.

Λαχιδία· χλοερὰ ἐξοχή μικρὸν ἔξω τοῦ Ληξουρίου· ἐκ τοῦ Λάχρος.

Λαχοί· εὐφορος θέσις παρὰ τὴν ἀρχαίαν Πάλην, ὅπου εὐρίσκονται καὶ ἀρχαῖοι τάφοι. Ἐκ τοῦ Λάχρος.

Λειβαθώ· ἡ ὠρειοτάτη καὶ γνωστὴ διὰ τὸ ἐπιχειρηματικὸν καὶ φερέπον τῶν ναυτιλλομένων ὅλων σχεδὸν κατοίκων αὐτῆς περιοχῆς, ἢ νοτίως τοῦ Ἀργοστολίου κειμένη. Ἐκ τοῦ Λεῖβω, (ἔθεν *Λειμών*, *Λειβάδιον*), διὰ τὸ ὁροσερὸν καὶ χλοῶδες τοῦ τόπου, ἢ κατ' ἄλλους ἐκ τοῦ Λιψ (γρ. τότε *Λιβαθώ*) ἔτε πρὸς λίβαν κειμένην. Ὁ κάτοικος *Λειβαθινός*².

¹ Εὐρηται καὶ Κράναια (Καρσαδίων Σχολ. Στράβ.), καὶ πληθ. Κράνιοι (Στεφ. Βυζάντιος). Ὁρθότερα φαίνεται ἡ ἐκδογὴ Κράνη ὅπερ καὶ ἐπὶ νομισμάτων φέρεται.

² Τοπικῶν ὀνομάτων καταλήξεις αἰεὶ συνθέσονται αἱ εἰς σιᾶννος καὶ ὠτης ἥττον δὲ συνήθεις αἱ εἰς ικός, ινός, ιγός, ἴνος, ἰτης, ἄτης π. χ. Ἀρακλεισιᾶννος (χωρίον Ἀράκλι), Μαλίσσιᾶννος (Μαλλὰ), Βουνισσιᾶννος (Βουνί), Πυργισσιᾶννος (Πυργί), Λακκιθρισιᾶννος (Λακκίθρα), Σουλαριώτης (Σουλάρει—Ἰλάρει), Ἀσσιώτης (Ἄσσο), Χανδιώτης (Χανδαῖτα), Χυριώτης (Χυριᾶτα), Σκοινιώτης (Σκοινιάς), Ριφιώτης (Ρίφι), Σερικός (Σέρμο), Λειβαθινός (Λειβαθώ), Καραντή

- Λεῖβατα*· μικρὰ κοιλάς ἐν Πάλλῃ.
Λεῖσματα· εὐφορος πεδιάς ἐν Πάλλῃ.
Λέπεδα· ἡ ἀνατολικὴ παρακλίς τῆς Πάλλης, νοτίως τοῦ Ληξουρίου, ὅπου ἡ μονὴ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, ἧς ὁ ναὸς εἶνε ἐντὸς ὠραιοτάτου εὐρέος σπηλαίου. Ἡ λέξις ἐλληνικωτάτη, ἀλίπεδα.
Λιάκας· ἐν Πάλλῃ.
Λιθερά· λιθώδης θέσις ἐν Πάλλῃ.
Λινοβροχειό· πολλαχθεὺς τῆς νήσου, καθ' ἣ ἤκουσα, εἰσὶ τοιαῦται θέσεις, ἐγὼ γνωρίζω μόνον τὴν πλησίον τῶν Τυπαλδᾶτων καὶ τὴν ἐν Σάμῃ ὅπου εἰς λιμνάζοντα ὕδατα σήπεται τὸ λίνον πρὸς μετέπειτα ἐξεργασίαν.
Λουρδαῖς· χωρίον ἐν Εἰκοσιμῖα περίφημον διὰ τοὺς πολλοὺς αὐτοῦ κήπους.
Λογγός· ὠραία καὶ εὐφορος θέσις πλησίον τοῦ Ληξουρίου. Ἡ λέξις *Λογγός* γίνεται ἐκ τοῦ κοινοῦ *Λόγγος* ὅπερ ἔχει τὴν αὐτὴν ῥίζαν μὲ τὸ ἀρχαῖον *λόχη*.
Λουτρό· θέσις εἰς Τυπαλδᾶτα.
Λυσσαριά· θέσις ἐν Πάλλῃ ὡς ἐκ τοῦ ἀλατούχου ἐδάφους.
Λυχνιάς· θέσις εἰς Μεσοχώρια.

Μ

- Μαριάτικα*· εὐφορος θέσις παρὰ τὸ Ληξούριον.
Μαζοχόρτι· θέσις χορτώδης παρὰ τὸν Ταφιόν. Ἐκ τοῦ μάζα-χόρτοκ· ἡ λέξις μάζα ἀπαντᾷ πολλάκις π. χ. δαφνόμαζες λέγει ὁ λαὸς τὰς παρὰ τὰ ποτάμια πλησίον ἀλλήλων φιομένους δάφνας κλ.
Μαλά· τὸ ὁροπέδιον Ὀμαλὰ ἐπὶ τοῦ Αἴνου, ὅπου ἡ μεγάλη μονὴ τοῦ Ἀγίου Γερασίου, ἐν ᾗ καὶ τὸ λείψανον αὐτοῦ.
Μαρτινιάς· θέσις εὐφορος παρὰ τὸ Ληξούριον.
Μασπάλι· λατομεῖον ἐν Κατωγῇ.
Μαύρακας· παρὰ τὰ Δαμουλιαννᾶτα.
Μαυράτα· χωρίον ἐν Ἐλγῷ διὰ τὸ σκιερὸν τοῦ τόπου ὡς ἐκ τῶν πολλῶν δένδρων.
Μαύρη· δασύφυλλος ἐξοχὴ ἐν Πάλλῃ.
Μέγας-σωρός· ἡ ἀκροτάτη κορυφὴ τοῦ Αἴνου.
Μεκάρι· μία τῶν εὐφορωτάτων θέσεων τῆς νήσου ἐν Πάλλῃ δυτικῶς τοῦ Ληξουρίου.

νός (Καραντηνάτα), Φαρσινός (Φάρσα καὶ Φάρισα), Πυλαρινός (Πύλαρο), Μαντζαθίνος (Μαντζαθινᾶτα), Νιοχωρίτης (Νιοχώρι), Ἀζωλιάτης (Ζῶλα). Ἔχομεν ὅμως καὶ τοπικὰ ὀνόματα τηροῦντα τὴν ῥίζαν τῆς λέξεως τῆς κόμης μὲ μικρὰν παραλλαγὴν ὡς Φαθατᾶς (Φαθατᾶτα), Μακρῆς (Μακρηότικα), Τυπάλδος (Τυπαλδᾶτα), Ντόμος (Ντομᾶτα), Ἀδελίνης (Δελινᾶτα), Παρακλός (Φαρακλάτα), Κουρούκλης (Κουρουκλάτα), Χέλμης (Χελμᾶτα) κλ.

Μελισσάροι καὶ *Ἀγιά Μελισσάνη* βαθύτατον ἄντρον ἐν Σάχη. (Ἴδε *Ἀγιά Δυνατή*).

Μεραζᾶς ἐν Πάλλῃ ἀρκτικῶς τοῦ Ἀηζουρίου· ἴσως ἐξ ἐκεῖ φυομένων μύρτων, μερσινῶν κοινῶς λεγομένων.

Μεταξᾶτα κωμόπολις τῆς Λειβαθοῦς. Ἐνταῦθα ἐστὶν ἡ ἀρχαία ἐπὶ Νικοδήμου Α' τοῦ Μεταξᾶ ἀρχ. Κεφαλληνίας (1591—1601) κτισθεῖσα ἐπισκοπὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου Νικολάου, ἀνγκλινισθεῖσα δὲ ὑπὸ Νικοδήμου Β' τοῦ Μεταξᾶ ἀρχιεπ. Κεφαλληνίας (1628—1646) μετὰ τὸν κατὰ τὸ 1636 συμβάντα καταστρεπτικὸν ἐν τῇ νήσῳ σεισμόν. Ἐκεῖ δὲ καὶ τὸ κοιμητήριον ἐνθα ἐτάφησαν οἱ πλεῖστοι τῶν ἀρχιερέων τῆς νήσου. Ἐνταῦθα διέτριψε ἐπὶ ἔτος, νομίζω, ὁ λόρδος Βύρων ἐν τῇ οἰκίᾳ Ντακωροῦ διὰ τὸ ποιητικὸν τῆς θέσεως, πρὸ τῆς εἰς Μεσολόγγιον μεταβάσεώς του, διατηρεῖται δὲ ἐκεῖ ὡς κειμήλιον τὸ ποτήριόν του (;) ἐπιδεικνύμενον τοῖς ἐπισκεπτομένοις τὸν οἶκον περιηγηταῖς¹.

Μηλιανὸς καὶ *Αἰς Μηλιανός* βουνώδης θέσις ἐν Πάλλῃ παρὰ τὰ Χαυδάτα· εἰς τινὰς χάρτας τῆς Κεφαλληνίας ἐν τῇ αὐτῇ περίπου θέσει, εἶνε σσημειωμένον ὄρος *Μήλος*, γὰρ ἦνε ἄρα τὸ περιγραφόμενον;

Μινιές χωρίον τῆς Λειβαθοῦς. Ὁ κάτοικος *Μινισιάννος*.

Μιροβίγγλι βουνὸν νοτιοδυτικῶς τοῦ Ἀηζουρίου. (Ἴδε *Βιγγιανᾶς*).

Μήτικας ἀκρωτήριο πρὸς Ἰθάκην. Κατὰ τὸν sir William Gell τὸ ἀκρωτήριο ἦν πρῶτον ἀπονητωμένον, καὶ πιθανῶς ἦν ἡ Ὀμηρικὴ *Ἀστερίς*².

Μνήματα· θέσις ἀριστερᾷ τῆς εἰς Λειβαθὴν ἀγοῦσης διὰ Κρανιάας, ὅπου εὐρέθησαν ἀρχαῖοι τάφοι ὧν τινες ἐτι σώζονται. *Μνήματα*· ἑτέρα θέσις παρὰ τῇ ἀρχαίᾳ Ταφιοῦσῃ (ταυῶν Ταφιάς), ὡς ἐκ τῶν ἐκεῖ εὐρεθέντων ποτὲ ἀρχαίων μνημείων.

Μοθωνᾶτο παρὰ τοῖς Ἰλάροις τῆς Πάλλης. (Ἴδε *Κερωνᾶτο*).

Μπατσούφυλλο (ῆ)· γλοερὰ ἐξοχὴ ἐν Πάλλῃ παρὰ τοὺς Ἰλάρους. Ἴσως εἶνε ἡ ἀρχαία λέξις βαθύφυλλος.

Μποφνᾶτο ὠραία θέσις παρὰ τὰ Χαυδάτα τῆς Πάλλης.

Μωροῦ (ῆ)· πετρῶδες καὶ ἔρημον μέρος παρὰ τὸν Ταφιόν³.

IV

Νέζα· βουνὸν παρὰ τὸν Αἶνον.

Νερούλι· θέσις ἐν Θηναίᾳ ἔχουσα βρυτικὰ βῆατα.

¹ Ἴδε καὶ Isambert Itineraire de l'Orient. 393.

² Ἴδε Goodisson. Historical and topographical essay upon the Ionian Islands. 154.

³ Ἡ κατάληξις οὗ ἐπὶ θηλυκῶν ὀνομάτων θέσεων ἀπαντᾷ πολλάκις, οὕσα ἢ παραφθορὰ τῆς καταλήξεως ὡ, ἢ κατὰ σύγκοπὴν ἢ κατάληξις οὗσα. Τοιαῦται θέσεις π.χ. εἰσὶ Σπαγοῦ, Μεθοῦ, Λαγοῦ, Γραδοῦ, Κατσουρλοῦ κλ.

Νεροστάτης· θέσις παρὰ τὰ Καμιναρᾶτα ὅπου λιμνάζουσιν ὕδατα.

Νίφι· χωρίον ἐν Θηναίᾳ.

Ντομάτα (τά)· ὠραία κωμόπολις ἐν Λειβαθοῖ. Ἡ λέξις φαίνεται ξενική⁴.

Ντούρη· θέσις παρὰ τὴν ἀρχαίαν Πάλην, ὅπου σώζονται εἰσέπια Ῥωμαϊκῶν καὶ Ἑνετικῶν ὀχυρωμάτων. Ἡ λέξις εἶνε ἰταλική· torre = πύργος.

Ξ

Ξεραχιά (ῆ)· ὄρος μεταξὺ Βαίας καὶ Αἴνου.

Ἐύ· τὸ ἔνεκα τῆς ὀξύτητός του πιθανῶς ὀνομασθὲν οὕτως ἀκρωτήριο ἐκ τὰς νοτιοδυτικῆς παραλίας τῆς Πάλης. Δὲν εἶνε ἐπίσης ἀπίθανος ἢ ἐκ τοῦ γράμματος Ξ παραγωγή ἔνεκα τοῦ σχήματος ἴσως.

Ἐώμερο καὶ Ἐώμερα· αἱ μακριναὶ ἐν γένει ἐξοχαί τῆς Κράνης.

Ο

Ὁδοντοτρύπια· περίεργος ὀνομασία θέσεώς τινος παρὰ τὰ Καμιναρᾶτα, πιθανῶς ἐκ τοῦ ὀδοντωτοῦ ἐκεῖ ἐδάφους.

Ὁξύλα· θέσις παρὰ τὸ Σαρόλιον· πιθανῶς διὰ τὸ ὅξυ τῆς τοποθεσίας κληθεῖσα οὕτως.

Ὁξύφουντας· βραχὺδες μέρος παρὰ τὰ Καμιναρᾶτα.

Ὁξωῆ (ἔξω-γῆ)· ἡ ἐν Ἀνωγῇ πεδιάς ὅπου οἱ ἀγροὶ τῶν Ἀνωγητῶν, λέγεται δὲ Ὁξωῆ, διότι εἶνε ἐκτὸς τῆς περιφερείας ἐν ᾗ τὰ χωρία.

Ὁρχολύκος· περίεργον ὄνομα θέσεως παρὰ τῇ Ἀγίᾳ Θέκλῃ ἐν Ἀνωγῇ.

Ὁρτολίθια· ὄρθιοι, ἀπότομοι βράχοι ἐν τῇ θαλάσῃ εἰς τὰς δυτικὰς ἀκτὰς τῆς Πάλης.

ΠΑΙΑΣ ΤΣΙΤΣΕΛΗΣ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΙΑΜΑΤΙΚΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ

Ἡ χρῆσις τῶν ἱαματικῶν ὑδάτων ἢ κάλλιον εἰπεῖν τοιούτων ὑδάτων εἰς ἃ ἀπεδίδοντο ἱαματικαὶ τινες δυνάμεις, ἐγένετο καὶ κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους, ὡς φαίνεται ἐν τῇ πεντατεύχῳ τοῦ Μωϋσέως. Ἐν αὐτῇ βλέπομεν ὅτι ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῶν Αἰγυπτίων ἐλούετο εἰς τὸν ποταμὸν κατ' ἰατρικὴν συμβουλήν· αὐτὸς δὲ ὁ Μωϋσῆς διέταξε συνεχῇ χρῆσιν τῶν

⁴ Ἐν τῇ ἐκεῖ ἐκκλησίᾳ σώζεται ὡς ἱερὸν ἔθνικόν κειμήλιον ἡ λάρναξ τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου Ε', ἣν ἔφερεν ἐκεῖ ὁ ἐκ Ντομάτων πλοίαρχος Μαρῖνος Σκλάβος ὁ παραλαβὼν τὸν ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἐπιπλέοντα νεκρὸν καὶ μετενεγκὼν εἰς Ὁδησσόν.